

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 52.

Vydána dne 29. července 1927.

Obsah: (115.—118.) 115. Zákon o úpravě zeměměřičského studia na vysokých školách technických. — 116. Zákon o silničním fondu. — 117. Zákon o potulných cikánech. — 118. Zákon o poskytování podpor při živelních pohromách.

115.

Zákon ze dne 14. července 1927 o úpravě zeměměřičského studia na vysokých školách technických.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Na českém vysokém učení technickém v Praze v rámci vysoké školy speciálních nauk, na české vysoké škole technické v Brně a na německé vysoké škole technické v Brně zřizují se od počátku studijního roku 1927/28 oddělení zeměměřičského inženýrství.

(2) Posavadní dvouleté kursy pro vzdělání zeměměřičů (geodetické kursy) se koncem studijního roku 1927/28 vesměs zrušují.

§ 2.

(1) Studijní doba zeměměřičského inženýrství stanoví se třemi roky a rozvrhuje se na dva oddíly, z nichž prvý zakončuje se státní zkouškou obecnou a druhý státní zkouškou odbornou.

(2) Rozvrh studijní doby na oddíly určí ministr školství a národní osvěty.

§ 3.

Pro posluchače zeměměřičského inženýrství vydá ministr školství a národní osvěty studijní osnovy a zkušební řády; pokud tyto neobsahují odchylné předpisy, platí pro toto studium všeobecná ustanovení studijních řádů vysokých škol technických.

§ 4.

Absolventi studia zeměměřičského inženýrství, kteří vykonali státní zkoušku odbornou, mohou nabytí doktorátu technických věd za podmínek platných pro dosažení tohoto doktorátu, ne však dříve, než jeden rok po složení druhé státní zkoušky.

§ 5.

Posluchači a absolventi kursů pro vzdělání zeměměřičů (geodetických kursů) mohou do 31. prosince 1930 vykonati státní zkoušku podle nařízení ministerstva kultu a vyučování, vydaného ve shodě s ministerstvem vnitra, financí a orby ze dne 4. září 1897, č. 224 ř. z.

§ 6.

Ministr školství a národní osvěty stanoví podmínky, za nichž mohou posluchači a absolventi kursů pro vzdělání zeměměřičů (geodetických kursů) prokázati způsobilost podle zkušebních předpisů pro zeměměřičské inženýrství a tak nabytí též oprávnění k užívání stavovského označení „inženýr (Ing.)“.

§ 7.

Zákon tento, jímž zrušují se všechna mu odporující ustanovení, nabývá účinnosti dnem 1. září 1927 a provede jej ministr školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

švehla v. r.

Dr. Srdínko v. r.

za ministra Dr. Hodžu.

116.**Zákon ze dne 14. července 1927****o silničním fondu.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Silniční fond.**§ 1.**

(1) Při ministerstvu veřejných prací zřizuje se státní silniční fond, který jsa právnickou osobou může samostatně nabývatí práv a se zavazovati.

(2) Na venek zastupuje fond ministr veřejných prací, pokud jde o zápůjčky (§ 4) spolu s ministrem financí. Akty týkající se zápůjček kontrasignuje předseda Nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

§ 2.

Účelem silničního fondu jest opatřiti prostředky na zlepšení silnic státních a na poskytování příspěvků na zlepšení těch tratí silnic zemských (župních) a okresních, které mají mimořádný význam pro dopravu, zvláště dálkovou, dále na zlepšení silnic obecních v obvodu měst, v nichž je sídlo zemské politické správy.

§ 3.

(1) Silniční fond opatřuje si potřebné peněžní prostředky:

1. z běžných příjmů (odst. 2.),
2. zápůjčkami.

(2) Jako běžné příjmy se silničnímu fondu příkazují výtěžky:

1. daně z motorových vozidel a dávky z jízdného za osobní dopravu autobusy (§§ 8 až 25);
2. polovice poplatků za povolení k dovozu minerálních olejů a polovice cla z dovozu minerálních olejů;
3. cla na dovoz pneumatik (duše, pláště) a plných a komorových pryžových obručí.

§ 4.

(1) Ústřední sociální pojišťovna poskytne silničnímu fondu v době deseti let v částkách přibližně rovnoměrných úvěr do výše 1.000.000.000 Kč na úrok o $\frac{1}{2}\%$ vyšší než činí úroková míra, kterou určuje § 185 zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n. o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, nejméně však na 5%, při čemž má silniční fond právo zápůjčku šest měsíců předem vypovědět. Zápůjčka tato

umoří se v 69 pravidelných půlletních, pozadu jdoucích splátkách. Úrok a úmor hradí se z běžných příjmů fondu; pokud by příjmy ty na úrok a úmor nestačily, doplní je stát ze svých běžných příjmů.

(2) Jednání a listiny, kterých je třeba ku provedení odst. 1., jsou prosty kolků a poplatků.

§ 5.

(1) Pokud běžných příjmů (§ 3) fondu nebude třeba na úrok a úmor dluhů, použije se jich:

1. k zvýšení úvěru v řádném rozpočtu ministerstva veřejných prací na pravidelné náklady silniční do výše 70.000.000 Kč;

2. k doplnění mimořádného úvěru v rozpočtu ministerstva veřejných prací na stavby a rekonstrukce silniční a mostní částkou nejvýše 25.000.000 Kč.

(2) Zbytku běžných příjmů použije se jako podpory na zlepšení silnic nestátních, uvedených v § 2.

§ 6.

Silniční fond, jehož rozpočet je součástí státního rozpočtu, spravuje v dohodě s ministrem financí ministr veřejných prací, který je povinen podati každoročně zprávu Národnímu shromáždění o hospodaření s fondovými prostředky v uplynulém roce a o stavu fondu k 31. prosinci každého roku. Zpráva bude součástí celkového státního závěrečného účtu.

§ 7.

(1) Při správě silničního fondu zřídí se jakožto poradní sbor silniční rada, jež kromě předsedy bude míti 28 členů a stejný počet náhradníků. Členy (náhradníky) jmenuje ze zástupců samosprávných svazků, Ústřední sociální pojišťovny, zájemníků a z odborníků vždy na tříleté období ministr veřejných prací. Za osoby, které v období přestaly býti členy, provede se jmenování náhradní.

(2) Silniční radě přísluší podati posudek o všeobecném i každoročním podrobném programu ministerstva veřejných prací na zlepšení silnic a posudek, jak má býti rozdělena podpora z běžných příjmů fondu na zlepšení silnic nestátních, uvedených v § 2, jakož i podávati v těchto směrech vlastní návrhy.

(3) Členství v silniční radě je čestné. Členové, kteří nebydlí v místě, kde silniční rada

zasedá, obdrží po čas zasedání, jehož se zúčastní, nepožívají-li z veřejné pokladny již náhrady z jiného důvodu, diety; výši diet stanoví vláda. Mimo to nahradí se jim, nepožívají-li z veřejné pokladny náhrady jízdného z jiného důvodu nebo výhody volné jízdy, jízdné II. třídy za cestu z jejich bydliště k zasedání a zpět.

(4) Podrobnější ustanovení o silniční radě stanoví vládní nařízení.

Daň z motorových vozidel.

§ 8.

Motorová vozidla, jichž se používá k dopravě po veřejných cestách nebo místech a jež se nepohybují po kolejích, jakož i vlečné jejich vozy, pokud jsou zvláště pro ně zařízení, jsou podrobeny dani podle tohoto zákona.

§ 9.

(1) Osvobozena jsou vozidla:

1. státní správy s výjimkou oněch, jichž se používá ve státních závodech, ústavech a zařízeních, spravovaných podle zákona ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n. o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plnit úkoly správní, nebo jež jsou pronajata;

2. vozidla, jichž se používá výhradně pro místní službu poštovní, dále vozidla zvláště zařízená pro službu požární a zdravotní, jakož i zvláště zařízená vozidla silničních správ a obcí, jichž se používá výhradně ke stavbě, správě a udržování nebo čištění veřejných cest a míst;

3. určená pro osobní dopravu a náležející osobám, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exterritoriality, konsulům z povolání a osobám jim na roveň postaveným s podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že uvedené osoby nejsou příslušníky československými;

4. traktory, používané v polním hospodářství, pokud jezdí jen mezi hospodářskými budovami a polmi, na nichž poplatníci (§ 10) sami hospodaří;

5. kola (bicykly) s pomocným motorkem (velomotory).

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby povolil, je-li vzájemnost zaručena, osvobození cizozemským vozidlům, jimiž přijíždějí do území Československé republiky cizozemské osoby ve výkonu služby veřejné, a cizozem-

ským vozidlům, zvláště zařízeným pro službu požární nebo zdravotní.

§ 10.

(1) Poplatníkem je majitel vozidla, v případě jeho prodeje s výhradou vlastnictví držitel vozidla. Vzniknou-li pochybnosti nebo jde-li o vozidla, s nimiž se podnikají zkušební jízdy, považuje se za majitele, na koho zní dopravně-policejní značka.

(2) Nemá-li majitel vozidla v tuzemsku bydliště (sídla) a nepoužívá-li vozidla v tuzemsku sám, jest poplatníkem, kdo vozidla v tuzemsku používá.

§ 11.

(1) Z tuzemských vozidel, t. j. takových, která mají stálé stanoviště v Československé republice, činí daň ročně:

1. z motocyklů s vozíkem nebo bez něho a z tříkolek 150 Kč;

2. z osobních automobilů, vyjímajíc autobusy, podle válcového obsahu:

	do 1— litru	300 Kč
více než 1—	„ 1.5 „	500 „
„ „ 1.5	„ 2— „	800 „
„ „ 2—	„ 2.5 „	1200 „
„ „ 2.5	„ 3— „	2200 „
„ „ 3—	„ 3.5 „	3500 „
„ „ 3.5	„ 4— „	4500 „
„ „ 4—	„ 4.5 „	5000 „
„ „ 4.5	„ 5— „	5500 „
„ „ 5—	„ 5.5 „	6000 „
„ „ 5.5	„ 6— „	6500 „
„ „ 6—	„ 6.5 „	7000 „
„ „ 6.5	„ 7— „	7500 „
„ „ 7—	. . . . .	8000 „ ;

z osobních vozidel, hnaných elektřinou, za každých 100 kg váhy a její část, převyšující 50 kg, 50 Kč;

3. z autobusů a podobných motorových vozidel, sloužících k hromadné dopravě osob, z traktorů a z vlečných vozů (§ 8) uvedených vozidel za každých 100 kg váhy a její část, převyšující 50 kg, 50 Kč;

z nákladních automobilů a jiných nákladních vozidel, hnaných motory spalovacími, elektrickými nebo parními, a z vlečných jejich vozů (§ 8) za každých 100 kg váhy, za každých 100 kg únosnosti a část váhy a únosnosti, převyšující 50 kg, po 35 Kč.

Sazby tyto platí pouze pro vozidla opatřená pneumatikami. Při vozidlech, opatřených obručkami plnopryžovými, zvyšuje se sazba o 50%, při vozidlech s obručkami komorovými o 20%;

4. z automobilů, používaných střídavě k dopravě zboží a osob, platí se daň podle sazby, stanovené pro automobily nákladní;

5. z vozidel, s nimiž podnikají výrobci nebo obchodníci motorových vozidel zkušební jízdy, za každou značku

na motocykly nebo tříkolky . . . . . 100 Kč,
na jiná vozidla . . . . . 500 Kč.

(2) Na šest měsíců činí daň 55% roční částky.

(3) Vyměřili-li se při prvním vyměření (§ 14, odst. 1.) daň na dobu kratší jednoho roku nebo pololetí, vypočte se daň poměrnou částí z částek, vypadajících podle odst. 1. a 2.

(4) Vypočtená daň zaokrouhlí se nahoru na celé Kč.

(5) Z vozidel sloužících k dopravě pošty a patřících poštovní správě nebo poštovní správou k tomu účelu najatých, pokud nejsou podle § 9, odst. 1., č. 2. osvobozena, snižuje se daň o polovici.

§ 12.

(1) Za autobusy považují se vozidla, jež mají více než 8 sedadel.

(2) Obsah válců vypočte se podle vzorce

$$N = \frac{0,785 \times V \times V \times Z \times P}{1,000,000}$$

při čemž N značí obsah válců (v litrech), V vrtání (v mm), Z zdvih (v mm), P počet válců.

§ 13.

(1) Z cizozemských vozidel, která přibudou do tuzemska k jízdě na přechodnou dobu, činí daň

1. z motocyklů s vozíkem nebo bez něho a tříkolek:

při pobytu do 15 dnů . . . . . 20 Kč
" " " 30 " . . . . . 40 "
" " " 60 " . . . . . 80 "

2. z osobních automobilů, vyjímajíc autobusy:

při pobytu do 2 dnů . . . . . 40 Kč
" " " 5 " . . . . . 80 "
" " " 15 " . . . . . 160 "
" " " 30 " . . . . . 240 "
" " " 60 " . . . . . 480 "

3. z autobusů, nákladních vozidel a traktorů při váze vozidla

do 500 kg:

při pobytu do 15 dnů . . . . . 20 Kč
" " " 30 " . . . . . 40 "
" " " 60 " . . . . . 80 "

přes 500 kg do 2000 kg:

při pobytu do 5 dnů . . . . . 20 Kč
" " " 15 " . . . . . 40 "
" " " 30 " . . . . . 80 "
" " " 60 " . . . . . 160 "

přes 2000 kg:

při pobytu do 5 dnů . . . . . 40 Kč
" " " 15 " . . . . . 120 "
" " " 30 " . . . . . 200 "
" " " 60 " . . . . . 400 "

(2) Dny pobytu v tuzemsku nemusí následovati po sobě; daňový list (§ 14) ztrácí však rok po vyhotovení svou platnost. Dnem rozumí se den kalendářní; část dne počítá se za den celý.

(3) Činili-li pobyt v tuzemsku více než 60 po sobě následujících dnů nebo požádali o to poplatník, budiž zapravena daň podle sazeb, platných pro vozidla tuzemská (§ 11). Cizozemský osobní automobil může však býti zdaňován podle tuzemské sazby jen tehdy, když poplatník předloží vyměřovacímu úřadu (§ 17) osvědčení o počtu válců a jejich rozměrech (vrtání a zdvihu) v mm. § 11, odst. 2. a 4. platí obdobně.

(4) Vyžádá-li si poplatník prodloužení doby pobytu v tuzemsku, zaplatiti jest na další období daň podle sazby, jako by šlo o nový vstup vozidla do tuzemska.

§ 14.

(1) Daň z tuzemských vozidel dlužno zapříviti před použitím vozidla, a to najednou na rok nebo šest měsíců, při prvním vyměření daně však vždy do konce běžného pololetí nebo běžného roku. Daň se platí, pokud vládním nařízením nebude stanoveno jinak, zvláštěními složnými lístky poštovního úřadu šekového.

(2) Z cizozemských vozidel zapřívá se daň při celním záznamu vozidla na období uvedená v § 13. V případě § 13, odst. 3., zapřívá se daň na celých šest měsíců nebo celý rok. O zapřívání daně vydá úřad vyměřovací (§ 17) daňový list. Předpisy celní zůstávají nedotčeny.

(3) Za každé vozidlo budiž daň zapravena zvláště.

(4) Do které lhůty třeba zapraviti daň z vozidel, která byla v používání již v době účinnosti tohoto zákona, ustanoví vládní nařízení.

(5) Pro vozidla od daně osvobozená (§ 9) vydá úřad vyměřovací potvrzení o osvobození.

(6) Řidič vozidla je povinen míti při jízdě s sebou složenku o zapravené dani nebo daňový list nebo potvrzení podle předchozího odstavce.

§ 15.

(1) Nehledíc k případům zániku osvobození nemají změny nastalé v platebním období v osobě majitele nebo v podkladě pro zdanění toho kterého vozidla za následek změnu ve vyměřené dani, poplatník je však povinen změny tyto do 8 dnů oznámiti úřadu vyměřovacímu, který je vyznačí na složním nebo daňovém listu. Při cizozemských vozidlech mohou tyto změny býti oznámeny ve stejné lhůtě kterémukoli z úřadů, uvedených v § 17, odst. 2.

(2) Daň se nevrací vyjímajíc případ, o němž jedná § 16, odst. 1.

§ 16.

(1) Tuzemská vozidla jsou poplatníci (§ 10) povinni před použitím (§ 14, odst. 1. a § 15, odst. 1.), pokud se týče před uplynutím posledního období, za něž daň byla zaplácena, ohlásiti u vyměřovacího úřadu (§ 17), aby zjistil, zda daň byla správně zaplácena nebo že jest od ní poplatník osvobozen. Vzor přihlášky ustanoví vládní nařízení. Případně předepsaný dodatek na dani zapraviti je do 14 dnů po doručení vyrozumění; bylo-li na dani zapláceno více než odpovídá zákonu, vrátí se rozdíl hotově.

(2) Cizozemská vozidla, která přibudou do tuzemska k jízdě na přechodnou dobu, jsou poplatníci povinni přihlásiti u celního úřadu při záznamném řízení. Zůstane-li cizozemské vozidlo na území Československé republiky ještě po uplynutí období, na které z něho byla daň zapravena, jest poplatník povinen přihlásiti vozidlo k dalšímu pobytu u vyměřovacího úřadu (§ 17) a zapraviti daň na další dobu nejpozději v den, kdy prochází platnost starého daňového listu.

(3) Do které lhůty třeba přihlásiti vozidla, která byla v používání již v době účinnosti tohoto zákona, ustanoví vládní nařízení.

(4) Pokud tuzemské vozidlo nebylo u dopravně-policejního úřadu odhlášeno nebo po-

kud cizozemské vozidlo nevystoupilo prokázané z území Československé republiky, má se za to, že se ho používá k tuzemské dopravě.

§ 17.

(1) Úřadem vyměřovacím pro daň z tuzemských motorových vozidel je v Čechách a na Moravě okresní finanční ředitelství, ve Slezsku finanční inspektorát, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finanční ředitelství, v jehož obvodu má vozidlo stálé stanoviště.

(2) Vyměřovacím úřadem pro daň z cizozemských motorových vozidel je vstupní celní úřad a, jde-li o další zapravení daně nad dobu, pro kterou byla daň zapravena (§§ 13, 16, odst. 2.), též kterýkoli úřad, uvedený v odst. 1. Pro prvé vyměření daně podle § 16, odst. 3., jakož i pro dodatečné vyměření daně z vozidel, jež nebyla včas přihlášena k dalšímu pobytu, jest vyměřovacím úřadem kterýkoli úřad, uvedený v odst. 1., jakož i celní úřad výstupní.

(3) Pro vozidla, o nichž jedná § 11, odst. 5., je vyměřovacím úřadem pro obvod celého státu zemské finanční ředitelství v Praze. Podrobnější předpisy o řízení určí vládní nařízení.

(4) Vyměřovací úřady jsou oprávněny žádati od poplatníků vysvětlivky o veškerých okolnostech, které se týkají daně neb ohlašovací povinnosti, nahlížeti do průkazných listin, činiti z nich výpisy a vyžádati si na stvrzenku příslušné doklady.

§ 18.

Proti výměře daně nebo odepření osvobození lze u vyměřovacího úřadu podati odvolání do 30 dnů po sdělení o výši daně neb odepření osvobození. O odvolání rozhoduje s konečnou platností finanční úřad II. stolice a, jde-li o daň, vyměřenou podle § 17, odst. 3., ministerstvo financí. Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 19.

(1) Veškeré veřejné úřady jsou povinny účinně spolupůsobiti při provádění tohoto zákona. Politické (policejní) úřady, vedoucí v patrnosti motorová vozidla, jsou zejména povinny do 4 neděl po účinnosti zákona zaslati seznam všech motorových vozidel, jich majitelů a stanovišť vyměřovacímu úřadu (§ 17, odst. 1. a 3.), příslušnému podle stanoviště vozidla a sdělovati nadále témuž úřadu každou změnu majitele vozidla i stanoviště.

(2) Dopravně-policejní značka pro nově ohlášené vozidlo nesmí být vydána, pokud nebyl podán průkaz, že daň byla zapravena.

§ 20.

(1) Jakékoli zkrácení nebo zatajení daně z motorových vozidel trestá se jako těžký důchodkový přestupek pěti až dvacetinásobkem zkrácené daně. Jiné přestupky tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných trestají se peněžitým trestem od 10 do 2.000 Kč.

(2) Jinak platí o stíhání přestupků tohoto zákona trestní zákon důchodkový z r. 1835, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi podle ustanovení třicátkových řádů z r. 1754 a 1788 s instrukcí z r. 1842 a zák. čl. XI/1909 se všemi změnami a dodatky.

(3) Trestnost přestupků promlčuje se ve třech letech.

(4) Při zmeškané přihlašovací povinnosti může vyměřovací úřad na základě pomůcek, které má po ruce, vyměřiti daň z moci úřední, jsa při tom oprávněn užiti sazeb o 10% vyšších než jsou uvedeny v § 11, pokud se týče 13.

§ 21.

O promlčení daně podle tohoto zákona, jakož i o vymáhání platí obdobně ustanovení, týkající se daní přímých. Pro daň podle tohoto zákona vázne na vozidle zákonné zástavní právo.

§ 22.

(1) Obecní dávka z držení motorických dopravních prostředků smí být vybírána nejpozději za kalendářní pololetí, v němž tento zákon nabyl účinnosti. Tím mění se § 38 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n. o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním.

(2) Pokud dávka, uvedená v předchozím odstavci, byla prokazatelně zaplacená za pololetí, v němž zákon tento nabyl účinnosti, započte se poměrnou částí, která vypadá na dobu od účinnosti zákona do konce pololetí, do daně podle tohoto zákona, vyměřené na touž dobu. Do daně na dobu pozdější není započítání dávky přípustno ani tehdy, když započítáním podle věty první nebyla placená dávka zcela vyčerpána.

(3) Poplatky za povolení dočasného vstupu cizozemských automobilů, vybírané na základě § 3 zákona ze dne 24. června 1920, č. 418 Sb. z. a n. o úřadu pro zahraniční obchod a § 2

zákona ze dne 19. ledna 1922, č. 25 Sb. z. a n., jímž se zrušuje úřad pro zahraniční obchod, se zrušují dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti.

(4) Pokud byly tyto poplatky zaplacený na dobu, do níž spadá počátek účinnosti tohoto zákona, započtou se poměrnou částí, která vypadá na dobu od počátku účinnosti tohoto zákona do konce vstupní lhůty, těmito poplatky kryté, do daně z motorových vozidel.

(5) Ode dne účinnosti tohoto zákona nepodléhají přepychové dani předměty, uvedené v pol. 64 seznamu přepychových předmětů a výkonů, vydaného vládním nařízením ze dne 28. dubna 1927, č. 43 Sb. z. a n.

§ 23.

Orgány důchodkové kontroly a pohraniční finanční strážé, jakož i silniční a bezpečnostní policie jsou oprávněny a povinny bděti nad tím, zda poplatníci zachovávají předpisy tohoto zákona, zejména zda daňové povinnosti bylo učiněno zadost. Zastavování vozidel v jízdě jedině za účelem tohoto dozoru nebudí však prováděno. Výjimka se připouští jen v pohraničním pásmu.

§ 24.

Daň podle tohoto zákona není základem pro jakékoli přírážky.

Dávka z jízdného za osobní dopravu autobusy.

§ 25.

(1) Z jízdného za osobní dopravu autobusy kromě autobusů, sloužících výhradně dopravě v hranicích obce, zapraviti je dávku ve výši, stanovené pro železniční dopravu osobní. Tato dávka může být paušalována. Lístky dělnické a školní jsou od dávky osvobozeny.

(2) Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem železnic a pošt a telegrafů může pro autobusy, obstarávající spojení v krajích, kde není souběžného spojení železničního, dávku zcela nebo z části prominouti.

(3) Jinak platí pro dávku podle tohoto paragrafu obdobně ustanovení zákona ze dne 30. června 1921, č. 242 Sb. z. a n. o dopravních daních.

(4) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

(5) Právo obcí vybíratí dávku z osobní dopravy autobusy zaniká pro dobu od účinnosti

tohoto zákona. Tím mění se § 38 zákona č. 329/1921, a čl. I., § 1, č. 14 zákona ze dne 6. února 1920, č. 117 Sb. z. a n. o zavedení a vybírání obecních platů a dávek v obci hlavního města Prahy.

Závěrečná ustanovení.

§ 26.

Poplatníci, kteří jsou povinni obstarávat dopravu motorovými vozidly za náhradu, stanovenou smlouvou nebo úředním tarifem, mohou žádati, aby náhrada byla přiměřeně upravena se zřetelem na zvýšení daňového břemene, vzniklé tímto zákonem.

§ 27.

Kdy zákon tento nabude účinnosti, stanoví vládní nařízení.

§ 28.

Provedením zákona pověřují se ministři financí a veřejných prací v dohodě s ostatními zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

švehla v. r.

Dr. Peroutka v. r.

za ministra Dr. Engliše.

Dr. Spina v. r.

117.

Zákon ze dne 14. července 1927 o potulných cikánech.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Za potulné cikány podle tohoto zákona pokládají se cikáni z místa na místo se toulající a jiní tuláci práce se štítící, kteří po cikánsku žijí, a to v obojím případě i tehdy, mají-li po část roku — hlavně v zimě — stálé bydliště.

§ 2.

(1) Potulní cikáni se sepisují a vedou v patrnosti jak určí vládní nařízení.

(2) Potulní cikáni jsou povinni na vyzvání k soupisu takovému se dostaviti a udávati při něm správná osobní data (přezdívky) svá i osob, s nimiž se potulují.

§ 3.

(1) Bezpečnostní úřady a orgány mohou ke zjištění totožnosti prováděti u potulných cikánů kdykoli zjišťování anthropometrická, daktyloskopická i jiná, zejména zvláštních známek (jizev, vad, tetování a pod.) a přikázati jim, aby po dobu, než jejich totožnost bude zjištěna, nejdéle však po 14 dnů, nevzdalovali se z určitého místa, jakož i učiniti vhodná opatření k zajištění tohoto příkazu.

(2) Jednání, kterým zjišťování totožnosti úmyslně se maří, zvláště též odstraňování rozlišujících známek, se zakazuje; v takových případech mohou bezpečnostní úřady neb orgány totožnost též jinak zajistiti.

§ 4.

(1) Každý potulný cikán starší 14ti let obdrží od politického úřadu I. stolice zvláštní průkaz totožnosti (legitimaci cikánskou), v němž budou uvedena jeho osobní data (§ 2), popis osoby, jakož i připojen otisk prstů. Dále buďtež do tohoto průkazu zapsána obmezení, jež cikánu byla uložena, byl-li dán pod policejní dohled. Děti mladší 14ti let buďtež zapsány v průkazu osoby, s níž žijí.

(2) Každý potulný cikán jest povinen nositi cikánskou legitimaci stále u sebe a ji na požádání předložiti bezpečnostnímu úřadu nebo orgánu. Rovněž jest povinen ohlásiti nejbližšímu politickému úřadu nebo nejbližší četnické stanici veškeré změny v osobních datech osob v ní uvedených a narození dítek nejpozději do osmi dnů, ztrátu legitimace do tří dnů.

(3) Zemře-li osoba, jíž legitimace cikánská byla vydána, budiž legitimace vrácena nejbližšímu politickému úřadu I. stolice neb nejbližší četnické stanici. Učiniti jsou tak povinny osoby, jež se zemřelým žily.

§ 5.

(1) Cikáni smějí jen, obdrželi-li k tomu povolení (list kočovnický) politického úřadu I. stolice, kočovati v rodinách nebo s vozidly, jakož i se zvířaty určenými k tahu nebo k nošení nákladů.

(2) V listě kočovnickém budiž udáno, pro které osoby platí, a dále kolik a jaká vozidla nebo zvířata smějí býti s sebou vzata. List zní na jméno hlavy rodiny.

(3) V listě kočovnickém může býti v zájmu veřejné bezpečnosti předepsán též směr a druh cesty, může býti určeno území, v němž kočování jest dovoleno, nebo mohou býti ulo-

žena i jiná obmezení. Není-li tomu tak, platí povolení ke kočování pro obvod celého státu.

(4) Povolení ke kočování, na jehož vydání nemá nikdo nároku, vydává se nejdéle na dobu jednoho roku a může býti kdykoliv politickým úřadem I. stolice odňato nebo změněno. Na požádání musí býti kočovnický list předložen kdykoli bezpečnostnímu úřadu nebo orgánu k nahlédnutí a to od osoby, na jejíž jméno zní, nebo není-li přítomna, od nejstaršího člena rodiny.

(5) List tento nenahrazuje průkazů, jež podle zvláštních předpisů jsou nutny ku provozování kočovných řemesel nebo jiných živností, jakož i ku provozování kočovných podniků zábavných.

§ 6.

Držení jakýchkoli zbraní, střeliva a výbušných látek jest potulným cikánům naprosto zapovězeno.

§ 7.

Potulní cikáni nesmějí kočovati a tábořiti v tlupách přesahujících rámec rodiny (§ 5 odst. 1.).

§ 8.

(1) Tábořiti v rodinách nebo i jednotlivě přenocovati smějí potulní cikáni jen na místech a po dobu, jež jim určí do odvolání obecní starosta (státní policejní úřad). Při tom lze výjimkou z ustanovení šu 7 povolit, aby po dobu nezbytné potřeby tábořilo více rodin na jednom místě.

(2) Po dobu táboření buďtež listy kočovnické (§ 5) uloženy na potvrzení u obecního starosty (státního policejního úřadu).

§ 9.

Cizozemským potulným cikánům jest pobyt v Československé republice zakázán, nevylučuje se zvláštním povolením ministerstva vnitra.

§ 10.

Politické úřady II. stolice mohou určití území a obce, do nichž jest potulným cikánům přístup vůbec zakázán, nejsou-li tam příslušní. Zakaz tento budiž uveřejněn v úředních novinách a kromě toho vyznačen na tabulkách u silnic při vstupu do takového území nebo obce. Náklady na tabulky nesou obce, v nichž jsou tabulky umístěny.

§ 11.

(1) Potulní cikáni mohou býti kdykoli podrobeni k rozkazu politického úřadu I. stolice, v případech nutných k rozkazu obecního starosty lékařské prohlídce a všem opatřením nebo obmezením, jichž jest třeba v zájmu zdraví jejich nebo zdravotnictví veřejného (tak ku př. očkování, desinfekce, ostříhání, izolace, nucené dodání do léčebných ústavů atd.).

(2) Vhodná opatření zdravotní a veterinární mohou býti vykonána i na jejich movitém majetku a zvířatech.

(3) Náklady opatření těchto nese stát, pokud je nemohou hraditi cikáni sami, nebo pokud nejsou ku placení po právu povinny jiné fyzické nebo právnické osoby.

§ 12.

(1) Děti mladší 18ti let mohou býti potulným cikánům odňaty, nemohou-li o ně náležitě pečovati a zvláště jim dáti potřebnou výchovu. V každém případě lze jim odníti děti cizí.

(2) Děti cikánům odňaté buďtež dodány do péče řádných rodin nebo vychovávacích ústavů, v nichž by bylo postaráno nejen o jejich náležitou výchovu, nýbrž i o vhodnou přípravu pro praktický život. V ústavech takových budou děti podrženy tak dlouho, pokud je toho třeba, nejdéle do dosažení zletilosti.

(3) Vychovávacímu ústavu přísluší nad dětmi těmi všechna práva, která náležejí jinak rodičům nebo poručníkům. Byl-li dítěti ustanoven před odevzdáním do ústavu poručník, nebude vykonávati svého úřadu po dobu, po kterou je dítě zadrženo v ústavě.

(4) O odnětí dětí potulným cikánům a odevzdání jich do péče rodinné nebo do vychovávacího ústavu rozhoduje na oznámení politického úřadu I. stolice okresní soud, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi poručenský (sirotčí) úřad I. stolice, v jejichž obvodě rodina (děti) byla přistižena. O řízení před těmito soudy (úřady) platí všeobecná ustanovení o řízení před poručenskými (opatrovnickými) soudy a poručenskými (sirotčími) úřady.

(5) Vládní nařízení určí vychovávací ústavy sloužící k výchově takových dětí.

(6) Politický úřad I. stolice může prozatímně děti vhodně umístiti. Z opatření takového není odvolání.

(7) Náklady vzniklé předběžným umístěním nebo odevzdáním do péče rodinné nebo zadřžením v ústavě vychovávacím, hradí stát, pokud nejsou k tomu po právu povinny osoby třetí; obce tato povinnost nestíhá.

§ 13.

(1) Pokud není čin přísněji trestný, trestají se přestoupení příkazů a zákazů uvedených v §u 2 až v §u 5, v §u 7 až v §u 10, nebo příkazů a zákazů podle těchto ustanovení vydaných, jako přestupky vězením (uzamčením) do jednoho měsíce, přestupky §u 6 vězením (uzamčením) do tří měsíců.

(2) Při odsouzení pro přestupky podle §u 5 odst. 1., prodá představenstvo obce, kde vozidla a zvířata jsou uschována, tyto veřejnou dražbou, nenaloží-li jinak s nimi odsouzený sám nebo nevrátí-li se mu a stržený peníz uloží pro něho u obecního úřadu; při odsouzení podle § 6 prohlásí se zbraně, střeliva a výbušné látky za propadlé ve prospěch státu. Prokáže-li se v obou případech, že věci byly odcizeny, vrátí se poškozenému, a byly-li zatím prodány, vyplatí se mu stržený za ně peníz.

§ 14.

Stíhati a trestati přestupky uvedené v §u 13 přísluší politickým úřadům I. stolice, sbíhají-li se však s jinými činy soudně trestnými, soudům.

§ 15.

(1) Soud má v odsuzujícím rozsudku pro přestupky uvedené v §u 13 vždy vysloviti, že lze odsouzeného dáti pod policejní dohled.

(2) Přísluší-li potrestání úřadu politickému, může tento úřad v trestním nálezu zároveň vysloviti, že odsouzený se dává pod policejní dohled.

§ 16.

(1) Pokud se mluví v zákoně tomto o politických úřadech I. stolice, rozumějí se tím v místech, kde jsou státní policejní úřady, tyto úřady.

(2) Příslušnost úřadů řídí se podle místa dočasného pobytu potulných cikánů, v řízení trestním podle místa přistižení.

§ 17.

Obce jsou povinny při provádění tohoto zákona spolupůsobiti. Zvláště náleží jim konati hlášení o potulných cikánech a prováděti zajišťovací opatření podle §u 3. Podrobnosti určí vládní nařízení.

§ 18.

(1) Ustanovení tohoto zákona nedotýkají se platnosti všeobecných předpisů rázu policejního (ku př. o hlášení, o vypovídání a vyhošťování, o postřiku, o cestovních pasech atd.), jakož i předpisů o provozování kočovných řemesel nebo jiných živností, podomního obchodu a kočovných podniků zábavných.

(2) Platnosti pozbývají veškerá dosavadní ustanovení týkající se potulných cikánů.

§ 19.

Listiny podle tohoto zákona vydané jakož i žádosti za ně, dále podání směřující k provádění tohoto zákona, jsou kolku a poplatku prosty.

§ 20.

Zákon tento nabývá účinnosti 8 dní po vyhlášení, kromě §§ů 4 a 5, u nichž začátek účinnosti ustanoví vládní nařízení.

§ 21.

Zákon tento provede ministr vnitra v dohodě s ministry financí, spravedlnosti, sociální péče, školství a národní osvěty, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Černý v. r.

118.

Zákon ze dne 14. července 1927 o poskytování podpor při živelních pohromách.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Pro zmírnění škod způsobených živelními pohromami v letech 1926 a 1927 přispěje stát těm, kdož těmito pohromami byli postiženi, při čemž budiž vzat náležitý zřetel na hospodářské poměry poškozených, tím způsobem, že převezme závazek platiti část úroku ze zápůjček, jež jim budou poskytnuty peněžními ústavy k tomu ministerstvem zemědělství zmocněnými.

(2) Úhrn zápůjček těchto nesmí přesahovati částku 20,000.000 Kč a příspěvek státní na úrok činiti bude ročně 3% z poskytnutých zápůjček, a to na dobu nejdéle 10 let.

§ 2.

(1) Od 1. ledna 1928 počínajíc přispívati budou do fondů, zřízených při zemědělských radách (v Podkarpatské Rusi při zemědělském referátu civilní správy) podle § 108 zák. ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních, stát částkou 8.000.000 Kč ročně a držitelé půdy zvláštní přírážkou, vybíranou zároveň s pozemkovou daní ve výši 12% státní daně.

(2) Z těchto prostředků poskytovati budou zmíněné fondy podpory zemědělcům živelními pohromami roku 1928 a v letech dalších postiženým, při čemž budiž vzat náležitý zřetel k hospodářským poměrům poškozených. Částky, jichž v některém správním roce nebude použito, zachovány budou tomu kterému fondu pro právě zmíněný účel.

(3) Podrobná ustanovení o hospodaření jménem fondu a o poskytování podpor vydána budou vládním nařízením.

§ 3.

Právní listiny, vysvědčení, podání, protokoly, přílohy, úřední výkony a vyhotovení, jež týkají se podpor podle tohoto zákona, zejména též pokud se týkají zajištění poskytnutých zápůjček, jsou, když se jich nepoužije k jinému účelu, osvobozeny od kolků a poplatků.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zemědělství v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Srdínko v. r.